

[Hans Rasmussen.]

problemer. Vel er det rigtigt, at man i fagorganisationerne ikke er tilfreds med de resultater, samarbejdsudvalgene indtil nu har opnået, og at man fra arbejdsgiverside i for høj grad modsætter sig en udvikling, som samarbejdsudvalgene ellers giver muligheder for til gunst for begge parter. Men det er dog for langt at gå, når det ærede medlem forsøger at fremstille forholdene således, at der overhovedet ikke er sket noget. Jeg vil gerne henvise til adskillige beretninger, som ligger hos fagforbundene, og som endog har kommunistiske tillidsmænds underskrifter.

Dernæst vil jeg gerne fremsætte et par bemærkninger i anledning af de udtalelser, der fremsattes af det ærede medlem hr. Karl M. Andersen fra Danmarks retsforbund. Det er vel efterhånden blevet karakteristisk, at det ærede medlems parti, såsnart et eller andet forslag er til behandling, er i stand til at modsætte sig det med en henvisning til, at man ikke ønsker oprettet flere kontorer. Jeg synes, det er for letkøbt en påstand overfor et forslag som dette, og selvom man ikke er i stand til at følge det helt i de bestemmelser, der måtte foreligge, finder jeg alligevel, at her burde man gå ind i en realitetsdrøftelse og ikke nøjes med at sige, som det ærede medlem hr. Karl M. Andersen sagde til slut, at man først vil overveje sin stilling, når der foreligger betænkning fra udvalget.

Jeg er ikke helt uenig med det ærede medlem fra partiet venstre i, at der her også er et spørgsmål om forbrugerinteresser, et spørgsmål, som vi i høj grad må have opmærksomheden henvendt på. For naturligvis er det ganske rigtigt, at ingen kan være interesseret i, at arbejdsgivere og arbejdere i porten deler gevinsten, således at det en skønne dag kommer til at gå ud over forbrugerne, idet jo arbejderne udgør den største del af forbrugerne her i landet. Derfor finder jeg også, det er et spørgsmål, som vi i høj grad må være opmærksomme på, når sagen kommer til behandling i udvalget.

Jeg synes, at de bemærkninger, der blev fremsat af den konservative ordfører, det ærede medlem hr. Poul Møller, skød noget over målet. Det var, som om han tegnede det billede, at man nu stod overfor at vandre ind i tusindårsriget, nu da forholdene efterhånden var blevet så gode, at de næsten ikke var til at forbedre. Jeg må indrømme, at jeg ikke i er i stand til her at bestride de oplysninger, som det ærede medlem gav

med hensyn til arbejdernes fortjenester, men på den anden side kan vi vel ikke komme bort fra, at forbruget for alle klasser, det gælder også i høj grad arbejderne, er lagt op på en helt anden måde, end det faktisk var i 1927, og derfor er vi ikke i stand til at tage lønnen som målestok.

Jeg kan heller ikke være enig i bemærkningen om, at de forhandlinger, som skal foregå mellem hovedorganisationerne, skulle kunne føres, som om konflikter ikke skulle kunne eksistere mere. Her er jeg forsåvidt enig med det ærede medlem hr. Alfred Jensen i, at strejkerens tid ikke kan være omme. Det er nu engang således, at man kan komme til at stå i en tilspidset situation, hvor en åben konflikt må afgøre de spørgsmål, der er arbejdsgivere og arbejdere imellem. Det er også hjemlet i henhold til gældende sædvane her i landet, og før arbejdsforholdene ændres fundamentalt, tror jeg heller ikke, vi kan fraskrive os denne ret.

Jeg noterede mig de bemærkninger, som det ærede medlem hr. Alfred Jensen fremsatte om de 200 familier, der dirigerer i Frankrig. Vi har kunnet konstatere, at forholdene i dette land ikke er blevet bedre, til trods for at man har en rent kommunistisk fagbevægelse; heller ikke i det kommunistiske parti i Danmark er man tilfreds med forholdene, som de har udviklet sig dér.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard stiller det spørgsmål, om vi er tilfredse med forholdene på arbejdsmarkedet. Det er selvfølgelig rigtigt, at vi ikke er tilfredse med forholdene, som de er i øjeblikket; det er jo også derfor, drøftelserne føres mellem arbejdsgivere og arbejdere om, hvorledes man skal ordne produktionsspørgsmålene i forbindelse med lønspørgsmålene.

Når det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard henviser til, at socialiseringen i England ikke har udløst nogen begejstring, må man vel dertil sige, at socialiseringen på de store erhvervsområder i England er ny, og at socialiseringen blev gennemført efter krigens ophør, da vanskelighederne ved at indrette produktionslivet og erhvervslivet efter mere normale forhold var meget betydelige. Det er måske en af årsagerne til, at socialiseringen ikke har haft den succes, man havde ønsket, men vi venter, at socialiseringen i det land i hvert fald efterhånden vil være i stand til at forbedre forholdene til gunst for produktionen og for dem, der deltager i den.

Jeg synes, at det trylleord, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard an-